

HET PROBLEEM VAN VERNIEUWING EN ONTWIKKELING

LES X.

VANDAAG - MORGEN.

Dit onderwerp vat eigenlijk het geheel samen.

Wie zich de moeite getroost om na te gaan wat er op het ogenblik gebeurt, kan een aantal opvallende feiten constateren. Om een paar voorbeelden te geven:

In Londen is een meisje van 14 jaar als afgestudeerde van een universitaire studie cum laude geslaagd. Zij heeft daarbij de mogelijkheid om vóór haar 18e jaar een doctoraat te halen. Haar hoofdrichting is niet wiskunde maar filosofie.

In Pittsburgh is een jongen van 14 jaar. Hij heeft juist bewezen dat hij het curriculum van de High School volledig beheerst en kan nu verder gaan met universitaire studies. Hij zal zeer waarschijnlijk een scholarship krijgen van een van de universiteiten in Californië. Twee gevallen. Ik wil de rest niet noemen. Wat blijkt nu daaruit?

Er zijn op het ogenblik heel veel jonge mensen die kennelijk buitengewoon begaafd zijn. Vroeger had men waarschijnlijk gezegd: Het zijn genieën, het zijn wondermensen. Ze zijn nu jong. Dat wil zeggen, dat ze bezig zijn zich kennis en middelen te verwerven. Het zijn kinderen, maar tevens hebben zij een grote begaafdheid en in een aantal gevallen ook een buitengewoon goed psychologisch inzicht. Als dit alles is, dan zou het toch wel hoopgevend zijn voor de toekomst. Maar er is meer.

Er zijn de laatste tijd in de verschillende landen waaronder Italië, Rusland, Zuid-Duitsland en in de Ver. Staten een aantal kinderen gekomen die paranormaal begaafd zijn. Sommige daarvan blijken vooral telekinetische beheersing te bezitten. De jongsten onder hen veroorzaken alleen potergeistverschijnselen. De ouderen blijken in staat te zijn telepatisch zeer veel te presteren. Ze hebben vaak ook buitengewone empathische gaven. Ook hun aantal is inderdaad verwonderlijk, want waar zie je dat binnen tien jaren ineens bijna 19.000 kinderen met paranormale begaafdheid worden ontdekt. Het is in de historie bijna uniek dat zoveel van die dingen samenvallen.

Ach, elke eeuw heeft wel haar wonderkinderen. In elke eeuw zijn er wel een paar paranormaal begaafden, die dan - afhankelijk van de maatschappij - zich ontwikkelen tot kwakzalvers of als heksen worden verbrand.

In deze tijd zitten we echter in een enorme verwarring. Als wij kijken naar de algehele situatie, dan wordt duidelijk dat het oude machtsbestel steeds grotere moeilijkheden krijgt. Het is duidelijk, dat in steeds meer staten de politie moet worden gebruikt om het gezag en de bestaande orde te handhaven. Overal zijn er revolutionaire tendensen. Ze zijn er even goed in Rusland (wat trouwens een staatsman een tweede functie heeft gekost

kort geleden) als in de Ver. Staten waar het politie-optreden buitengewoon ernstig is de laatste tijd vooral tegen de z.g. hippies en de losgeslagen mensen. Wij zien het in Engeland waar o.m. de politie begint op te treden tegen de vredeskaravanen, tegen demonstraties en zelfs tegen vakbondsmensen. Dat laatste is in Engeland heus iets bijzonders.

Ook in Nederland zien wij dat de machthebbers om hun gelijk door te zetten voor meer gaan grijpen naar een wat gewelddadig optreden van de politiemacht, al is het nog niet zover gekomen dat het leger erbij te pas komt. Dat laatste is in Duitsland reeds enige malen gebeurd. Ook dat punt moeten we in de gaten houden.

Jonge begaafden in ontwikkeling. Chaotische toestanden waarbij geweld langzaam maar zeker de macht moet handhaven die door de rede niet meer te handhaven is. Dit wijst erop dat er niet alleen een revolutie gaande is op sociaal terrein (die is er trouwens altijd wel op de een of andere manier), maar het wijst erop dat wij te maken hebben met een verandering in het menselijke ras.

Grote resultaten behoeft men in de eerste jaren daarvan niet te verwachten, dat is duidelijk. Maar de bewustwording van de mensheid als zodanig zou ongetwijfeld bevorderd kunnen worden door jonge mensen met een veel groter invloedsvermogen, met een groter vermogen tot feitenabsorptie waardoor we die wonderkinderen-studenten krijgen en daarnaast mensen die praktisch en feitelijk reageren.

Zij nemen dus eigenlijk veel meer afstand van allerlei constructies die de maatschappij zo langzamerhand heeft bedacht. Zij confronteren ook hun medemensen met een andere manier van denken, met andere mogelijkheden tot benadering en doen. Vandaag begint morgen. Eerlijk waar.

Dan wil ik verder kijken naar hetgeen er in de techniek en de wetenschap de laatste tijd is gebeurd. Als ik u vertel over de chip, de micro-chip enz., dan zult u waarschijnlijk het wijze hoofd schudden en zeggen: Daar hebben we al meer van gehoord. Wat u waarschijnlijk is ontgaan, is dat men op het ogenblik op een oppervlak niet groter dan dat van een dubbetje zoveel informatie kan opslaan dat men daarvoor eerder een computer nodig had die een paar zalen vulde.

Wat u eveneens zal zijn ontgaan, is dat bij een automatiseringsproces zoals dat tegenwoordig loopt niet meer alleen sprake is van het programmeren van machines die dan functies vervullen, maar ook van machines met leervermogen, die zich automatisch gaan instellen op b.v. afwijkend materiaal; die in staat zijn eventuele ontworpen handelingen te verbere- ren door ze rationeler, juistere en betrouwbaarder uit te voeren.

Wij hebben dus te maken met een generatie van machines met leervermogen; en dan met een zelfstandig leervermogen. Dat wil helemaal niet zeggen, dat het machines zijn die als mensen kunnen denken en reageren, daarvoor hebben ze de mogelijkheid niet. Maar die binnen het redelijke en logische kader dat ze is ingelegd kunnen denken en kunnen reageren. Dit betekent, dat een groot gedeelte van de functies die op het ogenblik door mensen moeten worden vervuld meer en meer door machines zullen worden overgenomen. Dit houdt ook in dat de leefwijze van de mensen moet gaan veranderen.

Ik kan mij wel voorstellen hoe degenen die nu de macht en het inzicht hebben in deze ontwikkelingen daarover denken. Zij zeggen: Wij zullen tenslotte bepaalde wijken en steden moeten reserveren voor de mensen die geen werk hebben. Degenen die wel werk hebben, krijgen betere woningen in de buurt van hun bedrijven. Misschien dat er al een enkeling is die denkt: Nou ja, als die werklozen lastig worden, dan maken wij er een soort ghetto van waar ze niet zo gemakkelijk uitkomen. Maar dat de mensen dat zullen accepteren, gelooft u toch zelf niet.

Wij hebben dus ook te maken met een economische en sociale omwenteling. Een mens die niets te doen heeft, een mens die niet kan werken zoals dat heet (dan bedoel ik met werken niet tegen betaling werkzaam zijn, maar zijn belangrijkheid in de gemeenschap op enigerlei wijze kan demonstreren) is geen mens meer. De mensen zullen dus moeten zoeken naar een andere mogelijkheid om hun gaven, hun ontwikkeling enz. te gebruiken.

In het begin lijkt het gemakkelijk: wij maken er vrijwilligerswerk van en we stellen heel veel mensen aan als stratenmakers dan worden de straten weer eens goed bestraat. We nemen een hoop vuilnismannen aan, dan wordt de stad weer schoon en misschien zelfs een hondepoepvanger erbij. Allemaal heel aardig, maar het werkt niet. Het kan niet werken, omdat een dergelijke taakinstelling, een dergelijke taakverdeling ervan uitgaat dat het niet mogelijk is om het met een machine beter te doen.

Als machines het wel beter kunnen doen, dan moet de mens terugvallen op datgene wat hij wel kan doen en wat een machine niet kan doen. De mens kan inspiratief denken en toch aan de hand daarvan logisch reageren. Daarmee bezit hij iets wat geen enkele machine heeft. De nadruk zal dus steeds meer vallen op het gebruik van het menselijke brein en niet meer als basis van een logische ontwikkeling, maar eerder als een inspiratieve aanvulling waardoor programmeringsmogelijkheden ontstaan die ook zelflerende machines voor zich niet kunnen vinden. Dat houdt in dat ideeën voor de mensen belangrijk worden. Ik denk niet, dat die toekomst zo heel ver weg is om eerlijk te zijn.

Trek dan uw verdere conclusies: Als mensen gaan beseffen, dat het ontwikkelen van hun mentale vermogens het meest belangrijke is en dat hun positie, hun belangrijkheid in de gemeenschap niet meer door kracht kan worden bereikt of door taakvervullingen zonder meer, maar werkelijk afhankelijk is van hetgeen zij mentaal en emotioneel kunnen presteren en produceren, dan zal het hele scholingssysteem anders worden. Dat wil zeggen, dat alle gaven, die nu althans voor een groot gedeelte worden onderdrukt, door een gerationaliseerd onderwijs dan zullen worden aangemoedigd. Dat maakt het mogelijk om binnen 3 à 4 geslachten een meerderheid van mensen te krijgen die werkelijk van hun geestelijke en mentale begaafdheden volledig gebruik gaan maken.

Daarnaast blijkt, dat we de laatste tijd eigenlijk zitten in een verval van allerlei gebruiken. Er zijn zelfs mensen die het decadentie noemen. Ik wil niet alleen wijzen op de veranderende manier waarop men b.v. sexualiteit is gaan beschouwen. Ik wil ook wijzen op de wegvallen de absolute gezagsverhoudingen binnen bepaalde kerken en geloofssoorten.

De mens gaat vanuit zichzelf reageren. Dat wil zeggen, dat er bepaalde sjj'iten zijn die dingen doen die zelfs in de Sjia niet aanvaardbaar zijn.

Dat wil zeggen, dat er katholieken zijn die 'halleluja' en 'viva il Papa' roepen tegen de Paus en dan naar huis gaan en doen waar ze zin in hebben. Het wil zeggen, dat heel veel systeemdenkers worden geconfronteerd met de onmogelijkheid om hun systeem in de praktijk te handhaven. Kijk naar Rusland, kijk naar Rood-China. Daar heeft u aardige voorbeelden.

Wij zien ook dat de neiging tot centralisatie, die zeker na de laatste wereldoorlog zeer sterk is geweest, begint af te nemen. O, niet bij degenen die het voor het zeggen hebben, natuurlijk niet. Maar bij de groepen die zich niet daaraan wensen te onderwerpen.

Het is wel wonderlijk, dat we juist in deze tijd hele provincies horen spreken over een 'eigen bestuur'. Men wil natuurlijk wel blijven samenwerken met de gemeenschap waartoe men behoort. En dat is niet alleen hier of in bepaalde provincies in Turkije, in India. Dat is net zo goed in Rusland waar op het ogenblik een sterke Georgische beweging is die een gro-

tere zelfstandigheid binnen het SovjetBlok probeert op te eisen. Adzerbeidsjan dito dito. Zo zijn er nog een paar.

De mens wil terug naar de kleine gemeenschap kennelijk. Waarom? Omdat in een kleine gemeenschap je persoonlijkheid een inbreng betekent in het geheel. Hoe meer je de zaak echter centraal regelt, des te moeilijker het wordt om je als persoon te laten gelden enerzijds en anderzijds om als persoon inzicht te hebben in de ontwikkeling. Dat is nu gewoon de achtergrond ervan. Dan moeten we ook hieraan weer een conclusie verbinden:

De neiging om van het centralisme terug te gaan naar kleinere en in feite steeds meer zelfstandig wordende gemeenschappen impliceert, dat de menselijke samenleving haar ontmenselijking langzaam maar zeker gaat verliezen. Ze gaat niet meer uit van normgedrag, van een soort burger-met-dit-number, maar ze begint weer uit te gaan van een bepaalde gemeenschappelijke beleving en van al datgene wat logisch daaruit voortvloeit.

Ook dit zal kunnen bijdragen tot een verbetering van de situatie op de wereld en tevens tot een intensere beleving van de mensen, zeker als u het voorgaande ten aanzien van mentale en emotionele ontwikkelingen daarbij betreft.

Dan krijgen wij de specialistische gemeenschappen. Hun achtergrond kan een geloof zijn, een sociaal systeem. Het kan zelfs alleen een gevoel zijn dat men het onder elkaar toch veel gemakkelijker en beter kan doen dan met vreemdelingen erbij. Onder die groepen zullen we ongetwijfeld fanatici aantreffen, daarnaast filosofen, wijsegeren, mystici en al wat u maar wilt. Maar ieder zal gespecialiseerd zijn. Dat wil zeggen, dat elke groep voor bepaalde noodzaken en functies ideaal is. Wij krijgen dan te maken met een maatschappij waarin de functieverdeling niet meer door scholing en discipline zonder meer wordt bepaald, maar waarbij iets als roeping een hoofdrol gaat spelen.

Ik noem deze dingen niet omdat ze zo ver van u af liggen. Al wat ik tot nu toe heb gezegd, kunt u vandaag reeds constateren. Allemaal wel in beginsel, het is nog niet ver uitgegroeid, maar wij zien dat het steeds verder uitgroeit. Ik geloof, dat daarnaast dan nog één factor geldt die in deze dagen heel scherp naar voren treedt:

Er is een vermindering van tolerantie. Dat klinkt erg negatief, maar is het dat wel. Men wil weer terugkeren naar gemeenschappen die hun eigen kwaliteiten zonder meer kunnen bewaren. De wijze waarop men dit doet, kan ik in vele gevallen niet goedkeuren, dat wil ik eraan toevoegen. Maar het is ook een beginnend streven.

Turken b.v. in Nederland hebben een eigen mentaliteit, een eigen overlevering, eigen achtergronden en niet alleen een eigen geloof en eigen taal. Als ze kunnen integreren in Nederland, dan zullen zij daarmee Nederland inderdaad niet alleen beïnvloeden, maar ook nieuwe mogelijkheden geven. Dat is trouwens in uw eigen stad meermalen gebeurd.

Niet voor niets heeft men het over Den Haag waar het overal ruikt naar sate. Als u alleen maar kijkt naar uw eetgewoonten hoe sterk die door Indonesië zijn beïnvloed. Hoe sterk die zijn beïnvloed ook door België, dan kunt u begrijpen dat alleen al culinair gezien de mogelijkheden van Nederland groter zijn geworden. Dat daarnaast helaas het epicurisme het heeft laten afweten, dat wijt ik dan maar aan de aard van de nuchtere Nederlander, want fijnproevers zijn de Nederlanders nog steeds niet.

Als wij kijken naar de manier waarop nu de mensen reageren, dan is het opvallend dat althans een deel van die reacties zijn overgenomen van o.a. de Surinaamse bevolking. Gelijktijdig zijn de Surinamers een deel van Nederland dat vele Nederlanders ontzettend graag per kerende post retour zouden sturen naar de afzender. Maar toch hebben zij veranderingen teweeg

gebracht. Hun eigen wijze van denken en leven - of u het daarmee nu eens bent of niet - beïnvloedt in toenemende mate vooral de jongeren. Want de werkelijke integratie vindt eigenlijk op het schoolplein plaats. Een vermenging op zich is dus niet kwaad.

Een gemeenschap moet ook een gestalte krijgen die voor ieder lid daarvan beleefbaar en aanvaardbaar is. Daardoor krijg je dan een aantal nieuwe persoonlijkheden die tevens als groep zich kunnen manifesteren door hun speciale begaafdheden, hun eigen kwaliteiten en misschien zelfs door hun sociale gedragingen, hun geloofssystemen en wat dies meer zij.

Inderdaad, er is op het ogenblik heel weiniguldigheid. Er is tegenwoordig ontzettend veel polarisatie. Maar laten wij niet vergeten dat dieuldigheid en die polarisatie dingen zijn die niet op natuurlijke wijze in de mensen tot stand zijn gekomen.

Polarisatie is het resultaat geweest van politieke manipulatie eventueel ondersteund door socio-economische factoren. Duldigheid is eveneens een voortdurend prediken van een bepaalde manier om naar het leven te kijken waardoor een groot aantal mensen wel anders denkt, maar gewoon beschaamd is om het te zeggen, laat staan om het te doen. Het is duidelijk, al deze kunstmatige factoren zullen moeten verdwijnen.

Een mens kan pas werkelijk in een nieuwe bewustwording en in een nieuwe ontwikkeling leven, als hij zich heeft losgemaakt van al datgene wat hem kunstmatig is opgelegd. En dat is nogal wat! Het houdt in, dat zijn moraal enerzijds veel sterker gebaseerd moet zijn op eigen wezen en persoonlijkheid. Anderzijds minder moet zijn aangepast aan de theorieën van anderen. Het houdt in, dat zijn gedragscode moet worden bepaald door de eisen van een samenleving en niet door datgene wat anderen daarin gewenst achten. Zo kan ik door gaan. Deze samenlevingsontwikkeling kunnen wij - zij het in beginsel - in deze dagen constateren.

Nu kan ik u nog vertellen dat er tegenwoordig zo ontzettend veel mensen uittreden. Niet dat u daar wat aan heeft. Bovendien, het merendeel van hen wenst eigenlijk alleen maar geestelijk aan de rol te gaan.

Het aantal uittredingen neemt toe. Confrontatie met andere werelden, met andere situaties neemt toe. De manier waarop men dit naar de wereld toe probeert te vertalen is meestal irrationeel, zelden gefundeerd en soms zelfs uitermate dwaas. Maar het feit blijft bestaan. Dromen, die herinnerd worden en betekenis hebben, nemen toe. Belangstelling voor dromen eveneens.

Erkenning van toevalsfactoren die tevens een voorspellende waarde hebben, neemt hand over hand toe. Zeker, de kaarten van Madame Lenormand hebben grotendeels plaatsgemaakt voor wat men noemt de originele Tarot of het werpen van munten of van de stengels van het duizendguldenblad. Maar of wij nu de I Tjing gebruiken of andere manieren om het toeval te manifesteren en daardoor voor onszelf conclusies te kunnen trekken, dat maakt weinig uit. Het gaat erom dat we het leren doen.

Wij moeten begrijpen, dat het niet gaat om hetgeen wij zinvol vinden, maar dat het doodgewoon gaat om de vraag, of die toevalligheden niet gelijktijdig een soort wetmatigheid geven, of ze a.h.w. niet vooruitlopen op onvermijdelijkheden. Als dat het geval is, dan kunnen wij datgene wat onvermijdelijk is voor onszelf misschien als gebeuren toch nog vermijden of van betekenis doen veranderen.

Het houdt in, dat de mensen bewust of onbewust steeds meer rekening gaan houden met natuurritmen, met beïnvloedingen die van buitenaf plaatsvinden. Ik denk aan kosmische invloeden, astrologische beïnvloedingen tot zelfs de uitbarstingen op de zon toe. Rekening houden daarmee betekent

weer dat je leven voller wordt.

U begrijpt het misschien zelf nog niet helemaal: het merendeel van uw problemen maar ook van uw moeilijkheden (innerlijk zowel als uiterlijk) wordt bepaald door uw onvermogen om bestaande ontwikkelingen aan te voelen en te ontleden. Hoe meer u gebruiktmaakt van middelen waardoor u hiermee wordt geconfronteerd, hoe meer u in u die gave van voorvoelendheid ontwikkelt. Alweer, het bestaat vandaag de dag en het zal ongetwijfeld in de toekomst sterker worden en niet minder sterk zoals we len hopen.

Wat zien we vandaag nog meer? Heel veel mensen willen terug naar het verleden. Dat gaat van de mensen die hun toevlucht zoeken in een fanatieke orthodoxie tot de jongelieden toe die eindelijk hebben besloten dat geverfde kuiven ook niet alles zijn en daarom grootvaders brosse weer hebben aangeschaft; iets wat de kappers natuurlijk niet welkom zullen zijn, want verven lovert meer op.

Al deze veranderingen in het gedrag laten zien dat de mens zich niet thuisvoelt in de wereld zoals ze vandaag is. Zoals men eens de duivel had of een andere boeman zo heeft men tegenwoordig dan o.m. de atoombom of 'de Russen zijn al onder ons' en dergelijke leuzen. Die leuzen zijn allemaal even reëel. De duivel, zoals beschreven is, heeft nooit bestaan. Het was gewoon Pan, die door een stel oude bokken tot duivel werd gemaakt omdat hij teveel achter de geiten aan zat.

Laten wij ons dus heel goed realiseren dat de veranderingen die schijnbaar teruggaan naar het verleden in feite voortkomen uit een verwerping van de verwarring van het heden. Maar teruggaan naar het verleden betekent dat men de problemen verwisselt, niet dat men ze oplost. Daarom zal men, juist wanneer de nieuwe stimuli komen (ik heb ze in het begin genoemd: de kinderen die geniaal zijn op zo'n jeugdige leeftijd, kinderen die paranormale prestaties leveren waar volwassen mediums van de hoogste orde likkebaardend naar zouden kunnen kijken), zult u ook begrijpen dat bewustwording en ontwikkeling zaken zijn die alleen werkelijk kunnen plaatsvinden door verandering.

Niet alle verandering zal onmiddellijk als verandering kunnen worden ontdekt. Er zullen perioden zijn van verstarring en stilstand. De rups die zich verpopt, hangt ook een hele tijd in de cocon als een dood ding. Je vraagt je af: Wat is de zin daarvan? Maar wanneer het eindelijk zover is, dan komt er ook een vlinder uit. Dat is wat de mensheid te wachten staat: een periode waarin al die veranderingen a.h.w. ondergronds plaatsvinden en onbegrepen worden geconstateerd.

Men probeert ze dan in te passen in de bestaande systemen. Maar gelijktijdig is ze de invloed die zich over alle mensen verbreidt, die alle mensen confronteert met nieuwe delen van het eigen zijn zowel innerlijk en geestelijk, mystiek misschien ook als zuiver rationeel en menselijk. Daar ligt inderdaad de vernieuwing.

Nu vraagt u zich waarschijnlijk weer af, want dat is de gebruikelijke vraag: Wat kunnen wij daarvoor doen? Ik zal trachten het u duidelijk te maken.

Als u wilt meedoen aan die golf van ontwikkeling die op het ogenblik gaande is

punt 1: houdt dan een beetje rekening met hetgeen u aanvoelt en een beetje minder met wat u zouwt willen of met wat anderen juist achten.

Punt 2: Veroordeel anderen niet. U kunt hen niet begrijpen. Probeer alleen anderen te helpen, mits zij daarom zelf vragen.

Punt 3: Denk niet dat kinderen dom zijn, omdat ze nog zoveel moeten leren. De kinderen van vandaag moeten heel veel dingen afleren die voor u normaal zijn. Begrijp daarom dat ze een beetje anders zijn. Maar onthoud ook, dat kinderen een mate van zekerheid (geborgenheid noemt men dat) en disci-

pline nodig hebben, omdat hun wereld zonder deze er een is van toelozende fantasie.

Punt 4: Indien u te maken krijgt met medemensen die afwijkend zijn t.a.v. uzelf, probeer datgene in hen te vinden wat u toch gemeenschappelijk bezit. U heeft dan een basis om uzelf te verrijken door hetgeen die anderen u kunnen leren.

Punt 5: Probeer nooit uw eigen gezag, eigen weten en onfeilbaarheid te stellen boven de wil, het denken van anderen. Als u dit laatste doet, dan bedoelt u het misschien uitstekend, maar u doet het wel averechts verkeerd. U roept dan dingen op waarvan u de gevolgen meestal niet kunt overzien.

Voor het overige, leef zo gelukkig als u maar kunt. Maak u niet al te druk over alles wat er in de grote wereld gebeurt; daar kunt u toch niets aan veranderen. Maar u kunt misschien wel gelukkiger, een beetje tevredener leven hier waar u bent. Als u dat doet, dan draagt u bij tot die vernieuwing. Dan heeft u beperkt of wat ruimer, dat ligt aan de omstandigheden, deel aan de bewustwording. Want vandaag is morgen eigenlijk al aanwezig, zoals het blad opgevouwen zit in de knop. Morgen is eigenlijk vandaag, maar alleen in ontplooiende situatie.

De tijd waarin u leeft, is veel belangrijker dan u beseft en heus niet omdat het jaar 2000 naderbij komt. Doodgewoon omdat zich op dit moment en reeds sinds enige tijd (als je de kinderen nagaat kun je zeggen vanaf '63 - '64) grote psychische veranderingen aan het voltrekken zijn en deze zullen tot uiting komen in toenemende mate. Ze zullen uw wereld niet plotseling veranderen, maar ze zullen wel nieuwe accenten leggen op datgene wat bestaat en daardoor op den duur de vernieuwing en de verandering mogelijk maken.

Wij hebben een cursus gehad waarin we allerlei dingen aan de orde moesten laten komen. Dat is gewoon niet te vermijden. Wij hebben ons in deze cursus moeten bezighouden met zaken als economie en politiek zo goed als met innerlijke bewustwording en geestelijke ontwikkeling. Alles behoort tot het onderwerp van deze cursus. Al deze dingen te samen en niet één daarvan afzonderlijk is verantwoordelijk voor de veranderingen die plaatsvinden. Het besef daarvan is de bewustwording. Het resultaat daarvan is de vernieuwing.

Denk niet, dat wij u hebben willen overbluffen met feiten of gegevens. Het heeft weinig zin om dat te doen. Wij hebben u willen wijzen op tekenen die u in uw wereld voortdurend kunt constateren. Ik ben zo vrij geweest om vandaag enkele van die zaken nog eens bijzonder te onderstrepen.

Uw bewustwording is mede afhankelijk van de wijze waarop u zich deel van het geheel kunt voelen. En dat betekent, beste vrienden, dat juist door die kennis, door die achtergronden het voor u ook innerlijk mogelijk zou moeten zijn tot een grote rust, een grote vrede te komen.

Ik heb u een paar eenvoudige regels gegeven die, als u ze in praktijk brengt, uw gevoel voor de werkelijkheid die achter de feiten schuilt gaat en vooral achter de berichtgeving over de feiten, u beter kunt beleven en aanvoelen waardoor u innerlijk ook steeds meer gaat begrijpen dat de onredelijke elementen van uw persoonlijkheid wel degelijk saillante commentaren geven op het gebeuren van vandaag en de mogelijkheden van morgen.

Deze cursus heeft u niet willen ontplooiën tot paranormale begaafden. In deze wereld betekent het voorlopig nog, zeker als je ouder bent, dat je meer abnormaal dan paranormaal bent in de ogen van anderen. Maar wij hebben u wel de basis willen geven waaruit u voor uzelf kunt concluderen dat de vernieuwing gaande is. Wij hebben u de richtlijnen willen geven waardoor u

vrede kunt vinden met uw wereld ook al is ze niet direct zo aanvaardbaar vanuit uw eigen standpunt.

-:-

PARALLELEN MET HET VERLEDEN.

Er is in Egypte een tijd geweest dat de mensen werden geregeerd door een priesterlijk-ambtelijke hiërarchie. Elk dorp had een priester. Meestal iemand die niet dreef voor de tempeldienst, maar die kon lezen en schrijven. Hij kon dan noteren wat er werd geoogst, wat er werd gemaakt en aan de hand daarvan kon men dan bepalen wat het tribuut (een z.g. geschenk) aan de Farao en de eventuele geschenken aan de plaatselijke regeringsheren dienden te zijn. Totdat er iemand op een handig idee kwam.

Terwijl de priester aan de ene kant ijverig stond te registreren, sjoefden een paar van zijn slaven aan de andere kant driekwart van zijn oogst en andere vordiensten en mogelijkheden weg. Vanaf dat ogenblik kreeg de Farao en kregen diens stadhouders steeds minder.

Maar deze mensen waren ook niet gek. Zij besloten om bier (meestal priesterbier of soldatenbier) ter beschikking te stellen aan een ieder die het tribuut kwam inleveren. Toen namen de inkomsten tijdelijk toe. Totdat men besloot de kwaliteit van het bier iets slechter te maken.

Dat is eigenlijk een aardige parallel met deze dagen. Ook in deze dagen denkt men: je kunt steeds meer melken en steeds minder geven. Wat bereik je daarmee? In uw tijd heet dat 'de zwartgeld-circulatie'. Dat is wel een circulatiemoeilijkheid voor de staat en gelijktijdig een noodzakelijkheid voor de economie.

Er zijn in die tijd in Egypte priesters geweest die goede magiërs waren. Bepaalde Re-vervaarders. Vooral onder de priesters van Thoth vond je heel veel magiërs die werkelijk veel presteerden en bovendien vaak ook over veel gezond verstand beschikten. Wat heeft men met hen gedaan? Men heeft hen kloosters en eigen tempels gegeven; maar wel ver weg in de woestijn, opdat ze niemand lastig konden vallen.

Dat zie ik in de moderne samenleving ook. Er zijn heel veel mensen die zeer gezonde ideeën hebben. Die probeert men dan maar weg te stoppen. Als dat niet lukt, dan probeer je in ieder geval om hen belachelijk te maken.

Ach, u denkt waarschijnlijk dat de problemen van uw tijd zo nieuw zijn. In de oude stad Rome heeft men een verkeersbeperking ingesteld. Wagens met sleden mochten niet door de hele stad trekken. De vracht moest worden overgeladen op ezels en zo mocht ze dan verder worden vervoerd.

Als je dan verder keek naar de strijdswagens en de gewone wagens die daar roden, dan was dat heel wat. Maar die belemmerden dan weer de dames en heren in hun palankijnen. En zij klaagden er weer over dat het zo rook naar paardenurine etc. Deze luchtverontreiniging probeerde men te bestrijden door grote beperkingen aan te brengen in de vrijheid van verkeer per wagen. Toen kwamen ze allemaal als ruiter opzetten. Dus werden ruiters verboden.

Toen kwamen ze tot de conclusie dat ze met een grote congestie zaten, want al die ezels met alle Romeinse burgerezels erbij versperden weer de straten zodat de palankijnen er niet door konden.

Toen hebben ze een ideale oplossing gevonden. Er werden uren ingesteld dat wagens en sleden wel door de stad mochten rijden. Voor de voorname heren en de krijgslieden, dagnen die op de Palatijnse heuvel woonden, werden een aantal wegen speciaal aangelegd; daar hadden alleen de wagens recht. Voetgangers hadden daar geen recht, zelfs geen oversteekplaats. Maar dat kwam waarschijnlijk omdat zebra's in die tijd nog een zeldzaamheid waren.

Kijk naar uw moderne situatie. Ook hier probeert men steeds meer te regelen. Ook hier is men voortdurend druk bezig om voor iedereen elk ongemak zoveel mogelijk uit de weg te ruimen. En wat zal het eindresultaat zijn? Dat er een situatie gaat ontstaan met toenemende verkeerscongesties.

U heeft natuurlijk meer mogelijkheden dan de Romeinen. Per slot van rekening, u hoort al wanneer u in Voorburg zit, dat er een file staat van zoveel kilometer bij Nieuwegein. Het is een oud geintje, maar u weet het in ieder geval en u kunt er misschien rekening mee houden. Dat hadden de Romeinen niet. Het enige dat ze hadden, waren de slaven en de vrijgelatenen. De slaven mochten soms ook eigen handeltjes drijven of bepaalde diensten verrichten voor anderen. Zij hielden dan de mensen aan en zeiden: Als je met een transport daarheen moet, dan moet je niet door die straat gaan.

Ik denk, als ik kijk naar de grote moeilijkheden die men in Rome heeft gehad met b.v. de goden, dat we ook parallellen kunnen vinden met deze tijd. Natuurlijk, Vesta was eigenlijk de godin van het hele Romeinse stadsrijk, maar daarnaast waren er vele andere goden. En in tegenstelling tot de katholieke tijd later vond men het helemaal niet erg om zo nu en dan een paar erbij te importeren.

Er waren synagogen voor de joden. Er waren ook Isistempels. En als je de oude Moederverering (Alma Materverering) wilde aanhangen, dan waren er ook nog tabernakels van de Moederverering. Het enige verschil met deze tijd is, dat toen de kerken tevens werkelijke prostitutie leverden, tegenwoordig is dat een zelfstandige onderneming geworden.

Als je zo kijkt, dan valt er één ding op: vanaf het ogenblik (dankzij de overwinning van Byzantium) dat Rome werkelijk christelijk werd, is het vervallen. Hoe kwam dat? Doodgewoon: zodra je één regel boven alle andere regels stelt, ontstaat er een situatie waarin alles zich niet meer kan ontwikkelen.

Ik vraag mij af, of er mensen in Nederland zijn die zich dat kunnen voorstellen. Bepaalde socialisten, bepaalde democraten kunnen zich, geloof ik, niet eens voorstellen dat je in vrijheid meer kunt bereiken dan in gebondenheid.

Dit zijn natuurlijk allemaal aspecten van de tijd. Ik herinner mij nog (dat was in mijn dagen) dat de eerste tafelklop-séance plaatsvond en dat men ofwel zeer fanatiek aan het geestelijke geloofde, danwel dat men zeer fanatiek overtuigd was dat het allemaal onzin was. Dat zie ik in deze dagen ook.

Er zijn heel veel zaken die op zichzelf waardevol zijn en die als onzin worden opzij geschoven. Aan de andere kant zijn er vaak pretenties waarvan je denkt: waarom nemen de mensen dat nu aan?

Als een bepaalde geestelijke leider zegt dat hij een Avatar is, dan heb ik daar helemaal geen bezwaar tegen; het is alleen niet juist. Maar als wat de man op zichzelf brengt filosofisch en menselijk gezond is, dan moet ik zijn leer beoordelen op wat ze brengt. Dat is heel iets anders dan een onfeilbaar gezag instellen of een enige vaste regel of misschien zelfs

een besloten groep van uitverkorenen oprichten. Elke keer als je dat doet, bestrijd je in feite het geloof in de mens en daarmee ook de ontwikkeling die het geloof met zich kan brengen.

Het interessante van de nieuwe tijd is het groot aantal paranormale begaafden die geen raad weten met hun begaving. Dat was in het verleden ook zo. Als je rekening houdt met b.v. bepaalde heksen die ook paranormaal begaafden waren en verder niets. De manier waarop die leefden, dan vraag je je ook af: Hoe komen die zo gek?

Een heks woonde op een begraafplaats. Zij waste zich nooit, maar dat was prettig voor de mensen die haar opzochten; je kon ruiken waar ze was. Dat mens deed bezweringen, gaf liefdesdranken e.d. Dat was de praktijk in die dagen. Maar aan de andere kant was ze een heel goede helderziende en kon ze paranormaal genezen. Als ze nu iemand paranormaal genas, dan gaf ze hem toch nog een drankje, want met een bezwering alleen kon je niet zoveel geld binnenhalen. Ik denk, dat het in deze dagen ook zo is al is misschien het broodwinningsaspect minder sterk.

Paranormaal begaafden beleven dingen, maar ze weten eigenlijk niet wat ze daarmee kunnen doen. Dan bombarderen zij zichzelf tot helderziende, tot medium, tot psychometrist of wat dan ook en gaan daarmee werken op een bepaalde manier. Daardoor verwaarlozen ze heel veel van hun andere gaven en mogelijkheden.

Ik vind dat maar betreurenswaard. Toch is er een tijd geweest (ongeveer 700 n. Chr.) voornamelijk in Griekenland dat er opeens een groot aantal mensen opstonden die paranormale begaafdheid, filosofie, wetenschap en geloof toch onder één noemer wisten te brengen.

Deze mensen deden ook wonderen vanuit het standpunt van hun tijd. Maar als er een wonder geschiedde, dan droegen ze dat onmiddellijk op aan een heilige en dan was het meteen gepurifieerd. Als ze een gave hadden, dan vroegen zij zich niet af: Waar komt die vandaan, maar wat doe ik daarmee? Die mensen zouden een voorbeeld kunnen zijn voor heel veel mensen in deze dagen.

Als je een paranormale begaafdheid hebt en je weet niet wat je ermee moet doen, wacht dan even af totdat het bruikbaar is. En als het niet bruikbaar is, negeer het. Maar vraag je wel af: is er misschien iets anders wat ik wel kan doen?

Het is eigenlijk zo eenvoudig. De mensen denken altijd: je bent of dit of dat. Je bent helderziend, helderhorend of je bent misschien genezer of genezeres. Dan denken ze: dat ene aspect dat is het belangrijke. Neen. Dat ene aspect is een aanduiding dat u alle mogelijkheden in u draagt. U specialisatie kan worden veroorzaakt door de behoefte om op een bepaalde manier iets voor de mensen te zijn of te doen. Daar heb ik geen bezwaar tegen. Maar ik heb er een groot bezwaar tegen dat u zich vastklampt aan één bepaalde gave of mogelijkheid en daardoor uw andere mogelijkheden verwaarloost, terwijl u ze eigenlijk ook wel had willen hebben. Dan moet je ze ook wel ontwikkelen.

Ontwikkelen is iets wat tegenwoordig een heel moderne term is. In de oude dagen dachten ze daar echter een beetje anders over. Er was een inwijdingsschool in Thessalië, overigens meer bekend als het land van de heksen. In deze school werd een ieder, die daar kwam en die het eerste jaar had doorstaan (dat was niet gemakkelijk) het volgende voorgehouden:

"Hij, die op dit pad gaat, kan alle dingen bereiken. Maar je kunt nooit iets bereiken door hetgeen je wilt, alleen door hetgeen je bent."

Daarmee bedoelden ze: De omstandigheden, inclusief dat wat je zelf bent op een bepaald ogenblik, bepalen wat je kunt waarmaken. Je hebt die

gave misschien wel, maar je kunt haar pas actief gebruiken in de juiste omstandigheden en als je de juist motivering daarvoor hebt. Dat zou ik tegen de mensen in deze tijd ook wel willen zeggen.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: Ik wil dit of ik wil dat. Dat is natuurlijk leuk, maar wat heeft u daar aan? De dingen die u wilt, brengt u meestal niet helemaal tot stand. Maar het kan zijn dat u in een situatie komt waarin iets voor u noodzakelijk is. En dan blijkt ineens dat, als u niet wilt en niet denkt, maar eenvoudig doet, geestelijk of stof-felijk, dat u dat dan tot stand brengt.

Ik heb de oudheid vroeger een beetje bestudeerd. Ik interesseer mij er nog voor. Misschien wel, omdat ik zelfs een pterodactyl op het ogen-blik nog eleganter vind dan een DC 10; in ieder geval minder lawaaiig.

Het verleden is voor mij eigenlijk een beeld van wat er vandaag en morgen mogelijk zal zijn. Ik ben niet een aanhanger van een spiraaltheorie waarin alle gebeurtenissen zich voortdurend herhalen. Ik geloof wel in een soort spiraal van beleving waarin dezelfde omstandigheden steeds weer terugkeren; op elke spiraal dus weer hetzelfde aantal invloeden. Maar wat je daarmee doet, kan heel anders zijn.

Als je die invloeden uit het verleden ontleedt, dan ben je ook in staat te zeggen welke invloeden vandaag de dag zeer waarschijnlijk het me-rendeel van de mensen beïnvloeden. Je kunt op grond daarvan ook nog zeg-gen welke invloeden dus in de volgende omloop onvermijdbaar zijn. En dat is het interessante.

Ik weet dat veel mensen van mij hebben gedacht: Ach, die houdt zich alleen maar bezig met oude dingen. Hij zit voortdurend te emmeren over Pepijn de Korte en Karel de Grote en dat soort vergane entiteiten. Dat is niet juist. Wat is gebeurd in de tijd van Karel de Grote heeft zich herhaald b.v. in de tijd van Napoleon. De omstandigheden waren vergelijk-baar, maar ook de resultaten.

Als je denkt aan deze dagen en je zoekt terug naar het verleden, dan zie je vreemd genoeg de tijd van ongeveer 1400 voor je. De vrijwor-ding van de steden. De Gilden, de vakbonden van die tijd is in sterke op-komst. De tochten van de Flagellanten en ook overal roversbenden. Kijk je naar deze tijd, dan zie je hetzelfde weer.

Kijk ik naar wat er in dat verleden is gebeurd, dan kan ik nagaan wat nu waarschijnlijk is. Dan blijkt, dat door de wijze waarop de steden in die periode zich ontwikkelden in feite de macht van de vorsten, maar zeker van de plaatselijke bestuurders steeds kleiner werd.

De steden waren in staat om zich te bewapenen en verweren tegen de ridders, die vroeger eigenlijk de macht hadden. Daaruit zijn dan el-lerlei conflicten voortgekomen, dat is duidelijk. Maar zonder die bur-gerij van toen zou uw beschaving van vandaag niet denkbaar zijn.

Realiseer u dat vóór die tijd kennis hoofdzakelijk in de kloosters werd beoefend en bewaard. Met de komst van de steden echter werd die kennis steeds meer mundaan (werelds). Zoals het ook interessant is te zien hoe de mensen in de steden juist met een godsbeeld, dat afweek van dat van het verleden, de meest grootse kerken en kathedralen hebben geschapen. Hoe de kunsten zich hebben ontwikkeld. Hoe de hele wereld anders werd. Als ik die parallel dan doortrek naar deze dagen, dan zeg ik:

In die tijd was het voor een burger van een stadje ook niet leuk. Want er was steeds wel weer een ridder die probeerde om zijn macht daar te vestigen. Dan bouwde hij maar muren en kwam er een keizer die ze om-ver gooide, tenzij de burger zoveel betaalde dat hij een stadsprivilege kreeg en muren mocht hebben.

Die tijd was misschien niet gemakkelijk, maar zoals de opkomst van de burgerij en de taakverdeling in de s. d. s. gemeenschappen eigenlijk bepalend

zijn geweest voor de gehele ontwikkeling tot heden ten dage toe, ofschoon de voornaamste basis van die ontwikkeling loopt tot 1860, kun je wel zeggen: Wij zijn nu eigenlijk in een periode waarin zich allerlei dingen ontwikkelen.

De veranderingen, die wij nu constateren zijn niet zo leuk. De conflicten, die we zien daar hebben we een hekel aan, maar ze zijn kennelijk onvermijdelijk. Want de verandering brengt nu eenmaal conflicten met zich mee. Er zijn meer van die dingen waar je eigenlijk een beetje stil van wordt, als je erover nadenkt.

Er is een tijd geweest dat men de lepelwerper of de lepelkatapult heeft uitgevonden. Dat is ongeveer 600 v. Chr. geweest toen die voor het eerst werd gebruikt in de primitieve vorm. De lepelwerper die toen werd ontwikkeld heeft vreemd genoeg aanleiding gegeven tot de verandering van de takelage op heel veel schepen. Zij hebben er een paar dingen bijgeleerd over de mogelijkheid van katrollen en dergelijke. De dubbele katrol b.v. is eigenlijk in die tijd al uitgevonden al werd die pas veel later algemeen gebruikt. Het idee van de lier voor het heffen van zware lasten in plaats van het heffen met slaven of trek-dieren stamt ook uit die periode. Allemaal door de ontwikkeling van dat wapen. Uw tefalpan heeft u ook te danken aan de ruimtevaart.

Heel veel toepassingen van electriciteit, die in deze dagen mogelijk zijn, heeft u indirect te danken aan ontdekkingen van de oorlogsvoering tot zelfs het 'bakkie' waar ze tegenwoordig zo lekker door leuteran. Dat is te danken aan de pogingen 'n kleine zender te ontwikkelen hoofdzakelijk voor de primaire radar. Als je je dat allemaal realiseert, dan denk je: er is toch eigenlijk niets in de wereld dat helemaal op zichzelf staat.

Zelfs een atoombom staat niet geheel op zichzelf. Toen het buskruit werd uitgevonden, riepen ze ook uit: De wereld vergaat! Ik wil niet zeggen, dat er atoomgeleerden zijn die het buskruit hebben uitgevonden, maar wat ze hebben gecreëerd is het begin geweest van een nieuwe wetenschap, die zich nu nog steeds verder ontwikkelt en die zo daadlijk het mogelijk maakt om ook zonder atoomreacties zeer grote hoeveelheden energie af te tappen.

Als je dat nagaat, dan zeg je: Ach, die vernieuwing is eigenlijk een continu proces. De bewustwording ervan vindt meestal pas plaats na het gebeuren, na de ontwikkeling. Want dat je openstaat voor wat er werkelijk gebeurt, is maar een zeldzaamheid. Ik heb het historisch tenminste weinig aangetroffen. En als je ervoor openstaat, kijk uit! Anders kom je terecht waar die goede tovenaars uit het genootschap van Thoth terecht kwamen: in de woestijn.

De grote kunst van bewustwording in een tijd van ontwikkeling is: je bewustzijn zelf verscherpen. Het wel gebruiken, maar het niet etaleren. Misschien heb ik voor sommige begaafden onder u daaruit toch nog een nuttige les getrokken. Want er zijn een hoop dingen in de geschiedenis waarvan je zegt: Hoe konden ze zo gek zijn.

Zal ik u wat leuks vertellen? Het heeft er wel niets mee te maken, maar ik praat graag nog even.

U herinnert zich misschien dat er heel veel nonnenkloosters zijn geweest, die door bezeten nonnen werden geteisterd te enigerlei tijd; dat daar de duivel werd uitgedreven en dat nonnen zijn verbrand als heksen. Nu is daarvoor een heel eenvoudige verklaring te vinden in die tijd.

Niet alle kloosters waren zeer kuis. Er waren kloosters waarin praktisch geen enkele cel elke nacht niet dubbel bezet was. Jongedochters gingen heel vaak in het klooster, omdat ze daar meer vrijheid hadden dan de samenleving en hun normale staat hun zou toekennen. Vandaar ook dat het geld kostte om in een klooster te komen. Alle nonnen, die nu terecht

kwamen in een klooster waar nu toevallig wel de regels van kuisheid e.d. werden gehandhaafd, waren toch wel ergens bezeten door de normale driften van de mens.

In de goede kloosters werd dat gesublimeerd. Dan voelde men zich a.h.w. de bruid van Jezus. Flagellantie is ook een hele tijd in die kloosters in geweest. Dus dan ranselde je jezelf tot een boetvaardige bevrediging met de Heer. Maar waar dat niet zo gemakkelijk was of waar er een zichtbaar object kwam, b.v. een heel knappe biechtvader, daar dwaalde de aandacht van de hypothetische verloofde naar de praktische minnaar. En ja, een enkele minnaar kan geen klooster zoals er toen waren met 120 à 180 vrouwen helpen. Dus ontstond er jalouzie. Door die jalouzie ontstond weer wederzijdse aantijging. Wederzijdse aantijging voerde tot strijd en tot twistuitbarstingen die dan, als er eens controle kwam, natuurlijk moesten worden weggepraat. Dan was er maar één oplossing: het was de duivel die het deed.

Trouwens, wat dat betreft, als ik kijk naar alle celibataire heiligen, dan ben ik bang dat vele van hen in een voortdurende geestelijke staat van ontucht met de H. Maagd hebben geleefd. Ik wil niet uitsluiten, dat dergelijke dromen in deze dagen bij sommige mensen nog voorkomen. U vindt dat waarschijnlijk niet passend. Maar denk nu eens even na, zo was het.

Wat wordt er tegenwoordig gesublimeerd? Wat wordt op het ogenblik soms ook aanleiding tot onredelijkheid en uitbarsting? Vraagt u zich dat eens af. U zult met verbazing ontdekken dat het meestal juist het onderfukken is van één of meer menselijke kwaliteiten of mogelijkheden waardoor het wordt veroorzaakt. En dan kunnen de bezeten nonnen van eens ons duidelijk maken waar veel van het sociale oproer van deze dagen vandaan komt.

Ik heb weer een paar parallel getrokken; een specialiteit van mij. Wat dat betreft, ben ik iets verder dan vele mensen die meer de lijn trekken.

Als u denkt aan die vernieuwingen, bewustwordingen, aan de toekomst realiseer u dan eens dat alles wat in het verleden is gebeurd in het heden wordt gespiegeld. Wel op een andere manier, wel met andere mogelijkheden en eventueel andere oplossingen, maar dat de invloeden die in het verleden ontstonden ook vandaag aanwezig zijn en dat wat in het verleden daarop volgde als vanzelf ook in deze dagen een tendens zou kunnen zijn die volgt op het verschijnsel dat u heeft geconstateerd.

- :-

BEROEPSBESEF.

Ben ik geroepen? En zo ja, ben ik uitverkoren?

Als ik diep in mijn wezen bepaalde mogelijkheden en krachten ervaar, dan zal ik die naar buiten brengen als een roeping. Ik zal proberen om die roeping aan mijzelf te verklaren.

De meeste mensen zoeken de verklaring bij anderen. Ze doen het vanwege hun grootvader, vanwege de een of andere heilige instelling, of ze doen het gewoon omdat een geest het hun heeft verteld. Maar dat is de rationalisatie.

De roeping zelf is een innerlijk besef van de mogelijkheid van noodzaak dat zo sterk in de persoonlijkheid aanwezig is dat het zich hoe dan ook een weg naar buiten baant en in het bewustzijn opduikt. Het kan zelfs zo sterk worden dat het een auditieve of visuele hallucinatie wordt. Als wij dat hebben, menen wij heel vaak dat onze roeping is gelegen in het waarmaken van wat wij hebben gehoord, hebben gezien of gevoeld. De werkelijkheid is, dat onze roeping is: onszelf waar te maken.

Roepingsbesef zou dus moeten zijn: het besef dat datgene waartoe je je geroepen voelt mede voortspuit uit je eigen specifieke persoonlijkheid. Het waarmaken van die persoonlijkheid door je gaven en mogelijkheden te gebruiken betekent een vervulling in geestelijke en vaak ook in ander opzicht waardoor je in vrede kunt zijn met jezelf en als vanzelf ook meer vrede kunt vinden met de wereld waarin je leeft.

God roept u, maar God woont in u. En als er iets van naar buiten komt, dan is het waarmaken daarvan alleen maar een bevestiging van uzelf en van de kracht die in u woont.

:-:-:-